

Exposicions de ciència: més enllà de l'espectacle, construir experiències de coneixement

Publicat per [Interacció](#) [1] el 29/09/2017 - 08:14 | Última modificació: 20/05/2026 - 15:26

Les exposicions de ciència no es limiten a transmetre informació, sinó que configuren formes d'entendre i de relacionar-se amb el món. A través de la mediació, la participació i l'experiència activa, aquestes pràctiques expositives construeixen marcs interpretatius que influeixen en la manera com el coneixement científic és percebut, apropiat i integrat socialment.

En aquest context, *Science Exhibitions* es presenta com una lectura recomanada per a [Interacció 2017](#) [2] – Ciència i cultura: restablím la connexió, en la mesura que ofereix una reflexió sòlida i sistemàtica sobre el paper contemporani de la divulgació científica. Composta per dos volums, l'obra combina aproximacions teòriques i estudis de cas per abordar els processos de concepció, disseny, comunicació i avaluació d'exposicions, així com el desenvolupament d'activitats educatives i recursos d'aprenentatge.

Les exposicions de ciència funcionen millor quan es conceben com a espais d'experiència activa i mediació cultural, i no com a simples vitrines de contingut.

Una de les aportacions centrals del llibre és la formulació de les preguntes que travessen la pràctica expositiva: com es transforma el coneixement científic en una experiència accessible sense simplificar-lo en excés, quines estratègies permeten fer-lo significatiu per a públics diversos i, sobretot, com es poden dissenyar dispositius capaços de generar no només comprensió, sinó també implicació crítica. En aquest sentit, les exposicions són enteses com a espais de mediació cultural que superen la lògica de la simple representació per esdevenir entorns de producció de sentit.

El primer volum, *Curation and Design*, se centra en els aspectes vinculats al comissariat i al disseny expositiu, i analitza tant el potencial com els límits de les exhibicions tridimensionals com a instruments de transmissió del coneixement científic. Les contribucions recorren perspectives històriques sobre l'exposició de la ciència, examinen les formes de comunicació visual dels descobriments i exploren la possibilitat de concebre l'exposició com un espai de recerca. Així mateix, s'hi aborden les interseccions entre art i ciència i es posen en relleu els reptes associats al disseny de la interactivitat i a la construcció de l'experiència dels visitants. El volum insisteix, en definitiva, en la necessitat d'entendre les exposicions com a dispositius culturals actius, capaços d'articular relats i d'orientar formes de percepció.

El segon volum, *Communication and Evaluation*, es desplaça cap als aspectes més operatius de la pràctica expositiva, tot posant l'accent en la relació amb els públics i en els mecanismes d'avaluació. A través d'una àmplia gamma de casos d'estudi que abasten camps com les matemàtiques, la física, la medicina, la nanotecnologia o les ciències naturals, el volum examina estratègies per implicar nous públics, definir i comunicar projectes expositius i desenvolupar metodologies d'avaluació capaces de mesurar-ne l'impacte més enllà de paràmetres quantitius. La reflexió sobre l'avaluació no es planteja només en termes d'eficiència, sinó també com una eina per comprendre els processos de recepció i apropiació del coneixement.

En conjunt, Science Exhibitions defensa una concepció de la divulgació científica que desplaça l'atenció dels continguts cap a les condicions de la seva experiència i recepció. Això implica reconèixer que el valor d'una exposició no rau únicament en allò que mostra, sinó en com ho fa possible: en les formes de mediació que articula, en els tipus de participació que promou i en les relacions que estableix entre saber, espai i públic.

En aquest sentit, l'obra aporta eines clau per repensar el paper de les institucions culturals en un moment en què la relació entre ciència i societat exigeix noves formes de diàleg, comprensió i corresponsabilitat. Més que instruments de transmissió, les exposicions emergeixen com a dispositius culturals actius que intervenen en la construcció del coneixement compartit, contribuint a una cultura científica més crítica, situada i oberta a la pluralitat de mirades.

Llegit des del marc d'Interacció 17, el llibre no només ofereix orientacions pràctiques, sinó que convida a replantejar el sentit mateix de divulgar: no tant explicar la ciència, sinó crear les condicions perquè pugui ser viscuda, qüestionada i incorporada col·lectivament.

Referències

Filippopoliti, A. (Ed.). (2010). *Science exhibitions: Communication and evaluation*. MuseumsEtc.

Filippopoliti, A. (Ed.). (2010). *Science exhibitions: Curation and design*. MuseumsEtc.

Llibres registrats i disponibles al catàleg bibliogràfic [C \[3\]](#) [ERCLes \[3\]](#) especialitzat en polítiques culturals i pensament contemporani.

Categories: Llibre

Categories: Recursos i publicacions

Etiquetes: ciència i cultura

Etiquetes: equipaments culturals

Etiquetes: participació cultural

Etiquetes: educació i cultura

Etiquetes: valor públic de la cultura

- [4]

URL d'origen: <https://interaccio.diba.cat/blogs/2017/exposicions-ciencia>

Enllaços:

[1] <https://interaccio.diba.cat/members/interaccio>

[2] <https://interaccio.diba.cat/categories-dapunts/activitats-interaccio/interaccio-jornades/interaccio-2017>

[3] <http://cercles.diba.cat/>

[4] <https://interaccio.diba.cat/node/4222>

